
Lelkigondozói találkozást dokumentáló jegyzőkönyv

1. A lelkigondozói találkozás körülményei

Csaba, 55 éves, alkoholbeteg férfi. A helyi Közösségi szenvedélybeteg ellátó szolgálaton keresztül ismerkedtem meg vele. Akkor a féltestvérével élt, ő fogadta be, és tartotta el, mert nem volt sem munkája, sem lakhatása, sem semmilyen ellátása. Nehezen éltek. A téli időszakban nem fűtöttek, mert nem volt mivel. Csaba meglehetősen zárkózott, magába forduló, olykor kissé depressziós, magányos ember. Többször megfogalmazta, hogy szeretné abba hagyni az életét, mert mindent elrontott. Tele volt keserőséggel, de főként haraggal maga iránt, és környezete iránt is. A Családsegítő Szolgálat épületében tartott heti rendszeres csoportfoglalkozásokra szívesen jött, aktívan részt vett rajtuk. Egyéb környezetben inaktív volt, nem szerette, ha vele foglalkoznak. A csoportfoglalkozásokon, amikor spirituális témát érintettek mindig megélnékült. Ezek kapcsán ismerkedtem meg vele, mert voltak olyan Bibliára vonatkozó kérdései, amelyekkel a közösségi gondozója hozzám irányította. Voltak bibliai ismeretei, de a fejében hatalmas zűrzavar volt ezen a téren. A kérdései leginkább abból fakadtak – mint oly sok más embernél is –, hogy az egyházak történelméből kiindulva, arra alapozva, egy teljesen torz, a Bibliával összeegyeztethetetlen istenkép alakult ki benne. Elmondta, hogy családjában több lelkész is volt. Nővérének két fia is teológiát végzett, művelt ember. Gyerekkorában nagyszülei hitben nevelték, szülei nem ellenezték a nagyszülők által képviselt utat, de ők nem folytatták azt. A négy testvér élete teljesen elfordult az említett értékektől. Mesélte, hogy régi lakhelyén mindenki félt tőle, mert igen agresszív volt. Ha valaki csúnyán nézett rá már ütött. Nem voltak igazán barátai, csak ivócimborái, kapcsolatai sem sikerültek. Egy gyermeke született, de nem látta kicsi kora óta. Megfogalmazta, hogy mind a négyen jól elrontották az életüket. Két fiú testvére öngyilkos lett, nővére vele együtt alkoholfüggő. Nővérénél csak kényszerűségből lakott azért, hogy ne legyen hajléktalan. Miután nővére meghalt az élete teljesen kilátástalanná vált. Lakhatás és jövedelem nélkül, alkoholbeteg az ellátása túlmutatott a közösségi gondozás keretein. Az Emberbarát alapítványhoz kérték a felvételét, ahol egy komplex rehabilitációs programban vesz részt. Jelenleg ott él, jól érzi magát. Az alábbi beszélgetés is ott zajlott.

2. A Lelkigondozói beszélgetés

Lg.1.: Szervusz, Csaba! Örülök, hogy látlak. Sokkal jobban festesz, mint amikor utoljára találkoztunk. *(Láthatóan jobb fizikai állapotban volt, mint korábban. Arca kiegyensúlyozottabb, nyugodtabb. Reméltem, hogy ezek a jelek nem csak a jobb elhelyezés, és étkezés eredménye, hanem az intézet dolgozóira jellemző mély, és élő hit hatásai is.)*

Lt.1.: Szia! Én is örülök! Jó, hogy meglátogattál. Nem igazán jön hozzám senki.

Lg.2.: Érdekelt, hogy mi van veled.

Lt.2.: Jó itt. Pedig nem szívesen jöttem. Azt hittem, hogy ez olyan, mint egy kórház és a börtön keveréke. De nem. Igaz reggeltől estig vannak programok.

Lg.3.: Ugye jól értem, hogy alaptalannak bizonyultak a félelmeid?

Lt.3.: Igen. Jól érzem magam. Sokkal jobb, mint otthon. Nem is tudom, hogy hol van nekem az otthon. *(rövidebb szünet)* Nincs gondom. Csak nem tudok bármikor kimenni.

Lg.4.: Tudod, hogy ahol ennyien vannak, ott muszáj valamilyen szabályokat hozni.

Lt.4.: Igen. Nem is tudnék hova menni. Meg van mindenem. Amim nincs, azt behozzátok. *(rendszeresen szokott kapni olyan csomagot, ami alapvető szükségleteket tartalmaz, de az intézmény nem tudja biztosítani. pl. borotva stb.)*

Lg. 5.: Sikerült megismerkedned a többiekkel?

Lt.5.: Nem mindenkivel. Nem is kell mindenkivel. Vannak már haverok. Rendesek. Nem felejtették el, hogy ők is voltak újak. Meg a dolgozók is rendesek. Vannak közös beszélgetések, amik jók.

Lg. 6.: Milyen beszélgetéseket szeretsz?

Lt.6.: Amikor én kérdezhetek, és nem engem kérdeznek. Téged is kérdeztelek. Ha én olvasom a Bibliát nem értem meg. Ha elmagyarázzák, akkor már értem. El kell, hogy magyarázzák. Itt kérdezhetek, és el is magyarázzák. Ez jó. Ha engem kérdeznek az nem jó. *(Ez jellemző volt a korábbi beszélgetéseinkre is és a korábbi csoportfoglalkozásokra is. Nem szívesen beszélt magáról, a múltjáról.)*

Miért kell arról kérdezni, ami elromlott. *(Ezt abban a környezetben sem szerette, ahol már otthonosan mozgott. Gondoltam a jól ismert Fil 3,13 segíthet abban, hogy erről a gondolatról az előzőre térjünk vissza, amiben felszabadultabb és ő maga is arra keresné az élete megoldását.)*

Lg.7.: Beszélgettünk már, hogy erről Pál mit mondott: „amelyek mögöttem vannak, elfelejtve, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nekifeszülve célegyenest futok Isten felülről való elhívásának jutalmáért, amely Krisztus Jézusban van.”. Amit elrontottunk, azt mi nem mindig tudjuk helyrehozni, de mindenkor bizonyosságunk lehet, hogy ha hiszünk Jézus megváltó halálában és valódi bűnbánattal visszük elé megbánt botlásainkat, Ő eltörli minden régi bűnünket. Isten szemében teljesen tiszták lehetünk, Jézus vére által. Örülök, hogy Te magad pontosan látod, hogy van élő reménységünk, és igazán mindannyiunknak erre kell figyelnünk.

Lt.7.: Beszélünk már erről. Én hiszek Jézusban. Látom, hogy mire jutok nélküle. Nem akarok megint összezavarodni. Csak sok mindent még nem értek.

Lg.8.: Bátran kérdezz! Akár tőlem, akár az itteni segítőktől. Egy részüket ismerem. Meg Sándor bácsit is. *(Bereczki Sándor az intézmény vezetője, élő hitű, igazi keresztény ember a feleségével együtt, akik igyekeznek a megértett bibliai tanítás szerint élni és tanítani.)* Biztos vagyok benne, hogy örömet szerzel nekik is, ha látják rajtad, hogy Téged érdekel a Biblia és gondolkozol is rajta. Hidd el, hogy ezekkel a kérdéseiddel nekem is örömet szerezteél!

Lt.8.: Nem tudom. Amikor megértek valamit, az jó. Vannak kérdéseim, mert olvasok valamit, vagy nézek a tévében egy műsort és azok mást mondanak. Magamtól nem tudom eldönteni, hogy akkor ez, hogy van. Majd összeírom őket.

Lg.9.: Megértem, amit mondasz. Ezért nagyon fontos, hogy mindennek a mércéje a Biblia legyen. Ha azzal bármilyen beosztású ember is ellenkezőt állít, arra nem kell figyelni. Javaslom, hogy először inkább az evangéliumokat, a zsoltárokat vagy a példabeszédeket olvasgasd. Nem igazán építő a nagy nemzetközi csatornák, nagy port kavaró szenzációit figyelni. Ezeknek a híreknek a legtöbbször nem igaz, csak a nézettség miatt kellenek. Csak kárt okoznak. Hozunk mi olyan könyveket, melyek világosak, és ami a legfontosabb, hogy biblikusak.

Lt.9.: Köszönöm. Összegyűjtöm a kérdéseket.

Lg. 10.: Örömmel és kíváncsian várom. Isten áldjon, Csaba!

3. Összegzés

Nekem viszonylag könnyű a helyzetem Csabával kapcsolatban. Ő nem tudott hosszútávon kötődni senkihez. A bizalmi légkör kialakítását megnehezítették előzetes rossz tapasztalatai korábbi kapcsolataiból. Nagyon nehezen oldódott fel, de a közösségi gondozója odafigyelése, a vele való törődése eredményeként kezdett megnyílni. A hiteles hit volt az, ami kaput nyitott felé. Én már úgy ismerhettem meg, hogy bizalommal volt a gondozója felé és mivel én általa kerültem vele kapcsolatba, így engem is bizalommal fogadott az első perctől kezdve.

Spirituális éhségét folyamatosan csillapítani akarta. Nem egyedi törekvése ez az embernek. Dr. Süle Ferenc, aki az Országos Pszichiátriai és Neurológiai Intézet Valláslélektani Pszichiátriai Osztályának volt vezetője a következő képen fogalmazta ezt meg. *„Technikai civilizációnk korában, a kialakult súlyosan egyoldalú lélektani erőter következtében igen nagymértékű kiegyenlítési törekvés alakult ki a szellemi éhség elfojtására”*¹ Ezeket a törekvéseket öt csoportban sorolta fel, ebből az egyik így hangzik: *„Civilizált társadalmaink embereinek sokasága könnyű szellemi turmixot készít magának és ezt fogyasztja. Ilyen koktélokot kever magának némi kereszténységből, egy kis asztrológiából, valamennyi természettudományból, mágiából, buddhizmusból, egy kis babonából, ilyen vagy olyan szektákból. A legfőbb baj ezekkel a felszínesség és a kaotikusság. ... Így a komoly életproblémákban, nehéz helyzetekben ezek nem sok segítséget jelentenek vagy egyenesen fokozzák a zűrzavart.”*² Ezt a zűrzavart tapasztaltam több korábbi beszélgetés alkalmával, amikor válogatás nélkül fogadott be különböző szellemi áramlatokból neki tetsző elképzeléseket. Bár most is meg van a hajlandósága, hogy a „szellemi turmixához” alapanyagot szerezzen, de ezek a zavaró elemek most már talán nem épülnek be, hanem szól, hogy valamit nem ért.

Óriási problémának gondolom, hogy korunkra oly gyakran jellemző, hogy gondolkodásukban minden keveredik mindennel és ez a kavalkád az alapja annak a világképnek, ami meghatározza gondolkodásukat. Legyen ez gondozott, vagy éppen gondozó.

Örültem, hogy Csaba megtalálta a helyét ebben a keresztény alapokra építkező rehabilitációs intézetben. Hálás vagyok, hogy tapasztalhatom, hogy Isten milyen távolra és mélyre tévedt bárányait is keresi, hívja és az akarást is munkálja a visszatéréshez.

---

¹ Dr. Süle Ferenc: Valláspatológia, 1997. Szokolya, GyuRó Art-Press. 54.o.

² Dr. Süle Ferenc: Valláspatológia, 1997. Szokolya, GyuRó Art-Press. 57.o.